

**ĮMONIŲ BANKROTO VALDYMO DEPARTAMENTAS PRIE ŪKIO
MINISTERIJOS**

**2012 METŲ BANKROTO ADMINISTRATORIŲ VEIKLOS
PRIEŽIŪROS ATASKAITA**

2013-02-15 Nr.(6.12)A2-599

Vilnius

Ataskaitą parengė:

Povilas Valiukas, tel. (8 5) 249 9335,

el. p. povilas.valiukas@bankrotodep.lt

TURINYS

Teisinė ir organizacinė aplinka	3
I. Administratorių planiniai ir neplaniniai veiklos patikrinimai.....	4
1.1 Neplaninių patikrinimų skaičius, trukmė	5
1.1.2 Neplaninių patikrinimų rezultatai	5
II. Konsultavimas	14
III. Pasiūlymai dėl teisinio reglamentavimo tobulinimo	17

TEISINĖ IR ORGANIZACINĖ APLINKA

Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo (Žin., 2010, Nr. 86-4529) (toliau – ĮBI) 11 str. 10 d. nustato, kad bankroto administratoriaus (toliau – administratorius) veiklą prižiūri Lietuvos Respublikos Vyriausybės įgaliota institucija, t.y. Įmonių bankroto valdymo departamentas prie Ūkio ministerijos (toliau – Departamentas): Įmonių restruktūrizavimo ir bankroto skyrius, Įmonių veiklos analizės skyrius, Garantinio fondo administravimo skyrius. Bankroto administratorių veiklos priežiūros taisyklės buvo patvirtintos Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2012-03-30 įsakymu Nr. 4-299 (Žin., 2012, Nr.41-2012) (toliau – Bankroto administratorių veiklos priežiūros taisyklės). Įgyvendinant Bankroto administratorių veiklos priežiūros taisyklių 10 p. ir 29 p. reikalavimus, Departamento direktoriaus 2012-05-07 įsakymu Nr. V-50 buvo patvirtintos Planinių ir neplaninių bankroto administratorių veiklos patikrinimų taisyklės (toliau – Planinių ir neplaninių bankroto administratorių veiklos patikrinimų taisyklės), kuriose buvo įtvirtinti planuojamų tikrinti administratorių sąrašų sudarymo kriterijai, planinių administratorių veiklos patikrinimų atlikimo tvarka, taip pat neplaninių administratorių veiklos patikrinimų atlikimo pagrindai, tvarka ir trukmė.

Bankroto administratorių veiklos priežiūros taisyklių 2 p. nustato, kad administratorių veiklos priežiūra apima:

1. administratorių konsultavimą Departamento kompetencijos klausimais ir kitų prevencinių veiksnių, skirtų užkirsti kelią galimiems teisės aktų pažeidimams, atlikimą;
2. administratorių planinius ir neplaninius veiklos patikrinimus;
3. stebėsenos metu gautos informacijos apie administratorių veiklą vertinimas;
4. poveikio priemonių administratoriams ir administratorių padėjėjams taikymą ĮBI ir Bankroto administratorių veiklos priežiūros taisyklių nustatyta tvarka.

Departamentas, vykdydamas administratorių veiklos priežiūrą, esant poreikiui, taip pat teikia pasiūlymus Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai dėl teisinio reglamentavimo tobulinimo, kurie padėtų pašalinti teisinio reglamentavimo spragas, užtikrintų efektyvesnę administratorių veiklos priežiūros organizavimą, mažintų priežiūros našumą administratoriams.

I. ADMINISTRATORIŲ PLANINIAI IR NEPLANINIAI VEIKLOS PATIKRINIMAI

Bankroto administratorių veiklos priežiūros taisyklių 3 p., be kita ko, nustatyta, kad administratorių veiklos priežiūra apima planinius administratorių veiklos patikrinimus (toliau – planiniai patikrinimai). Pirmieji planiniai patikrinimai bus atliekami 2013 m. 2013 m. planuojamų tikrinti bankroto administratorių sąrašas (toliau – Patikrinimų planas) buvo sudarytas remiantis Planinių ir neplaninių bankroto administratorių veiklos patikrinimų taisyklių 9.7. p., 9.8 p. nustatytais kriterijais: administratoriaus administruojamų įmonių bankroto procesų trukmė, lyginant su statistiniu kitų administratorių administruojamų įmonių bankroto procesų trukmės vidurkiu; administratoriaus administruojamų įmonių kreditorių reikalavimų tenkinimo apimtis procentine išraiška, lyginant su statistiniu kitų administratorių administruojamų įmonių kreditorių reikalavimų tenkinimo apimties procentinės išraiškos vidurkiu. Patikrinimų planas buvo patvirtintas Departamento direktoriaus 2012-10-23 įsakymu Nr. V-90 bei paskelbtas Departamento interneto svetainėje.

Planinių patikrinimų maksimalūs terminai yra nurodyti Planinių ir neplaninių bankroto administratorių veiklos patikrinimų taisyklių 11 p., t.y. planinio patikrinimo atlikimo terminas negali būti ilgesnis kaip 50 darbo dienų. Tikrinamų administratorių planinių patikrinimų preliminarūs terminai taip pat nurodomi Patikrinimų plane.

Administratorių neplaninių veiklos patikrinimų (toliau – neplaniniai patikrinimai) pagrindai yra numatyti Planinių ir neplaninių bankroto administratorių veiklos patikrinimų taisyklių 34 p., t.y.:

- Departamentui gavus kito kompetentingo viešojo administravimo subjekto rašytinį motyvuotą prašymą ar pavedimą atlikti administratoriaus veiklos patikrinimą ar kitos valstybės kompetentingos institucijos prašymą;
- turint informacijos, gavus Departamente asmenų pareiškimą, prašymą ar kitą dokumentą (toliau – skundas) dėl administratoriaus veiklos ar kilus kitų pagrįstų įtarimų dėl administratoriaus veiksmų ar neveikimo, kurie gali prieštarauti teisės aktams ar neatitikti teisės aktų nustatytų reikalavimų;
- siekiant užtikrinti, kad buvo pašalinti administratoriaus veiklos ankstesnio patikrinimo metu nustatyti teisės aktų pažeidimai ir įgyvendinti priimti sprendimai;
- esant kitam neplaninio patikrinimo atlikimo pagrindui, nustatytam įstatyme ar Lietuvos Respublikos Vyriausybės priimtame teisės akte;

– tarnautojui (-ams), atliekant jam (jiems) pavestas funkcijas, nustačius teisės aktų pažeidimo požymių administratoriaus veikloje ir Departamento direktoriui priėmus sprendimą atlikti neplaninį patikrinimą.

1.1 Neplaninių patikrinimų skaičius, trukmė

Departamentas per 2012 metus pradėjo 168 neplaninius patikrinimus. Dalis neplaninių patikrinimų, atsižvelgiant į pastarųjų pradžios datą, buvo baigti 2013 m.

Planinių ir neplaninių bankroto administratorių veiklos patikrinimų taisyklėse numatyti maksimalūs neplaninių patikrinimų terminai – neplaninis patikrinimas negali tęstis ilgiau nei 50 darbo dienų.

Įvertinus faktinę atliktų neplaninių patikrinimų trukmę, nustatyta, kad vieno administratoriaus neplaninis patikrinimas vidutiniškai trukdavo 31 darbo dieną.

1.1.2 Neplaninių patikrinimų rezultatai

Žemiau pateiktoje lentelėje nurodomi neplaninių patikrinimų metu nustatyti administratorių padaryti teisės aktų pažeidimai.

Pažeisto teisės akto reikalavimas	Administratorių pažeidusių teisės aktų reikalavimus skaičius
ĮBĮ 10 str. 4 d. 3 p. – pareiga informuoti apie įmonei iškeltą bankroto bylą	1
ĮBĮ 11 str. 3 d. 10 p. – pareiga sudaryti kreditorių bei jų reikalavimų sąrašą bei pateikti teismui, ginčyti nepagrįstus kreditorių reikalavimus	3
ĮBĮ 11 str. 3 d. 11 p. – pareiga priimti, atleisti darbuotojus ĮBĮ, Darbo kodekso nustatyta tvarka	2
ĮBĮ 11 str. 3 d. 12 p. – pareiga pateikti dokumentus Garantinio fondo administratoriui dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo darbuotojų reikalavimams, susijusiems su darbo santykiais, tenkinti	22
ĮBĮ 11 str. 3 d. 14 p. – pareiga ginti visų kreditorių, taip pat bankrutuojančios įmonės teises ir interesus, organizuoti ir atlikti	2

būtinus bankroto proceso darbus	
ĮBĮ 11 str. 3 d. 15 p. – pareiga teikti informaciją kreditoriams, Departamentui, įmonės savininkui	3
ĮBĮ 11 str. 3 d. 17 p. – pareiga šaukti kreditorių susirinkimus	2
ĮBĮ 11 str. 3 d. 20 p. – pareiga vykdyti teismo ir (ar) kreditorių susirinkimo bei komiteto sprendimus	10
ĮBĮ 19 str. 1 d. – pareiga per 3 darbo dienas nuo teismo nutarties iškelti įmonei bankroto bylą įsiteisėjimo raštu įspėti įmonės darbuotojus apie būsimą darbo sutarties nutraukimą ir po 15 darbo dienų nuo tokio įspėjimo nutraukti su jais darbo sutartis	2
ĮBĮ 19 str. 4 d. – priimti darbuotojus pagal terminuotas darbo sutartis dirbti įmonės bankroto proceso metu, kurių skaičių pagal pareigybes nustato kreditorių susirinkimas	1
ĮBĮ 21 str. 2 d. 1 p. – kreditorių teisės dalyvauti kreditorių susirinkimuose ir ginti savo reikalavimus užtikrinimas	1
ĮBĮ 22 str. 2 d. – pareiga sušaukti pirmąjį kreditorių susirinkimą	3
ĮBĮ 31 str. 2 p. – pareiga organizuoti įmonės turto pardavimą	1
ĮBĮ 32 str. 5 d. – pareiga ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo teismo sprendimo dėl įmonės pabaigos įsiteisėjimo dienos arba nuo kreditorių susirinkimo sprendimo dėl įmonės pabaigos priėmimo dienos pateikti prašymą juridinių asmenų registrai išregistruoti likviduotą dėl bankroto įmonę	3
ĮBĮ 33 str. 6 d. – įkeisto turto pardavimo, perdavimo kreditoriui tvarkos laikymasis	1
Lietuvos Respublikos garantinio fondo įstatymo (Žin., 2001, Nr. 82-2478) 6 str. 2 d. – pareiga pateikti dokumentus Garantinio fondo administratoriui dėl Garantinio fondo lėšų skyrimo darbuotojų reikalavimams, susijusiems su darbo santykiais, tenkinti per 2 mėnesius nuo kreditorinių reikalavimų patvirtinimo dienos	22
Bankrutuojančios ar bankrutavusios įmonės turto pardavimo iš varžytynių tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001-07-03 nutarimu Nr. 831 (Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2008-01-16 nutarimo Nr. 60 redakcija)	1

(Žin., 2008, Nr. 13-441 (2008-01-31)), (toliau – Aprašas) 29.2 p. – varžytynių skelbimo tvarkos laikymasis	
Aprašo 16 p. – varžytynių tvarkos laikymasis	1
Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001-06-07 nutarimo Nr. 685 „Dėl Garantinio fondo steigimo“ (Žin., 2001, Nr.50-1753) 9.3 p. – pareiga pervesti Garantinio fondo išmokas į išmokų gavėjo nurodytą asmeninę sąskaitą banke	1
Bankroto ir restruktūrizavimo administratorių elgesio kodekso, patvirtinto Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2010-12-02 įsakymu Nr. 4-887 „Dėl bankroto ir restruktūrizavimo administratorių elgesio kodekso patvirtinimo“ (Žin., 2010, Nr.143-7339), (toliau – Kodeksas) 11.2 p. – pareiga laikytis profesionalumo principo	17
Kodekso 11.3 p. – pareiga laikytis efektyvumo principo	9
Kodekso 11.7 p. – pareiga laikytis pavyzdingumo ir padorumo principo	1
Kodekso 5 p. – pareiga pateikti išsamią informaciją apie galimybes ir gebėjimą atlikti įmonės bankroto ar procedūras, apie savo profesinį pasirengimą	1
Kodekso 8 p. – pareiga siekti, kad administratoriaus veikla atitiktų bankrutuojančios, bankrutavusios įmonės ir jos kreditorių interesus bei sudarytų sąlygas teismui tinkamai nagrinėti bylą	1

Aukščiau nurodytų teisės aktų pažeidimai buvo nustatyti 48 neplaninių patikrinimų atvejais. Administratoriams taikytos šios poveikio priemonės – skirti 21 įspėjimai. 27 neplaninių patikrinimų metu buvo nustatyti administratorių padaryti teisės aktų pažeidimai, tačiau nuobaudos administratoriams nebuvo skirtos. Penkiems administratoriams, esant paskirtai nuobaudai, buvo pakartotinai skirta nuobauda bei Departamentas kreipėsi su siūlymu į Bankroto ir restruktūrizavimo administratorių atestavimo komisiją dėl šių administratorių Bankroto administratorių pažymėjimų ir Leidimo teikti bankroto administravimo paslaugas galiojimo panaikinimo (minėti leidimai buvo išduodami administratoriams juridiniams asmenims iki 2012-03-01). Apie administratoriams skirtas nuobaudas, o nuo 2012-08-01 ir apie pažeidimus, už kuriuos nebuvo skirta nuobauda, Departamentas Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2012-07-18 nutarimu Nr. 909 „Dėl Teismo

skiriamo bankroto administratoriaus kandidatūros derinimo ir bankroto administratoriaus kandidatūros siūlymo teismui taisyklių patvirtinimo“ (Žin., 2012, Nr. 88-4602) patvirtintų Teismo skiriamo bankroto administratoriaus kandidatūros derinimo ir bankroto administratoriaus kandidatūros siūlymo teismui taisyklių pagrindu informuoja teismus, derindamas administratorių kandidatūras.

Atliekant neplaninius patikrinimus ir sprendžiant dėl poveikio priemonių administratoriams taikymo, Departamentas vadovavosi Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (Žin., 2006, Nr. 77-2975 (2006-07-14)) (toliau – VAĮ) nuostatomis, t.y. neplaninių patikrinimų metu buvo taikomi VAĮ ketvirtajame skirsnyje nustatyti principai, tokie kaip minimalios ir proporcingos priežiūros naštos, nediskriminavimo, metodinės pagalbos teikimo, viešumo. Priimant sprendimą dėl neplaninio patikrinimo metu nustatytų pažeidimų, buvo atsižvelgiama į tai, kad nuobaudos, nustatytos ĮBĮ 11⁷ str. 1 d. (įspėjimas arba viešas įspėjimas), nėra svarbiausia priemonė, siekiant nustatyto tikslo – užtikrinti tinkamą teisės aktų reikalavimų laikymąsi ir mažinti galimų pažeidimų skaičių. Priimant sprendimą dėl neplaninio patikrinimo rezultatų, buvo atsižvelgiama į pažeidimo reikšmingumą bei į tai, ar administratorius ėmėsi aktyvių veiksmų, siekdamas ištaisyti savo veiklos trūkumus.

Apibendrinti neplaninių patikrinimų rezultatai viešai skelbiami Departamento interneto svetainėje (žiūrėti Bankroto administratorių veiklos kontrolės 2011 m. apibendrinimą). Įvertinus 2012 m. gautus skundus, stebėsenos metu surinktą informaciją bei nustatytus administratorių padarytus teisės aktų pažeidimus, Departamentas žemiau išskiria teisės aktų nuostatas, kuriose pastebėta netolygi pastarųjų aiškinimo praktika bei atitinkamai tarp administratorių ir kitų bankroto proceso dalyvių kyla ginčai dėl tinkamo administratoriaus pareigų vykdymo.

Dėl teisės gauti informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą

ĮBĮ 21 str. 2 d. 2 p. nustatyta, kad kreditoriai, kurių reikalavimus patvirtino teismas, turi teisę gauti iš administratoriaus informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą. Vadovaujantis ĮBĮ 23 str. 11 p., kreditorių susirinkimas nustato, kokia tvarka kreditoriai, įmonės savininkas (savininkai) gauna iš administratoriaus informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą. Kreditorių, kaip visumos, teisė spręsti bankrutuojančios įmonės reikalus – tai kreditorių autonomijos principo išraiška. ĮBĮ 11 str. 3 d. 15 p. nustatyta, kad administratorius teikia informaciją kreditoriams, savininkui (savininkams) kreditorių susirinkimo nustatyta tvarka. Taigi, viena iš kreditorių teisių, įgyvendinančių kreditorių autonomijos principą – teisė kreditorių susirinkimo nustatyta tvarka gauti iš administratoriaus informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą.

Pažymėtina, kad ĮBĮ nėra pateikta samprata, kokia informacija laikytina informacija apie įmonės bankroto bylos eigą. Ši sąvoka yra aiškinta tik teismų praktikoje, pavyzdžiui Lietuvos Aukščiausiasis Teismas (toliau – LAT) 2011-12-09 nutartyje, priimtoje civilinėje byloje Nr. 3K-3-488/2011, (toliau – LAT 2011-12-09 nutartis (bylos Nr. 3K-3-488/2011) yra išaiškinęs sąvokos „informacija apie įmonės bankroto bylos eigą“ turinį. LAT 2011-12-09 nutartyje (bylos Nr. 3K-3-488/2011) konstatuota, kad „Informacija apie įmonės iki bankroto bylos pradžios vykdytą veiklą ir su ta veikla susijusios apskaitos ir kiti dokumentai turėtų pateikti į informacijos, kuria bankroto administratorius turėtų pateikti kreditoriams, sąrašą, nes tiesiogiai ar netiesiogiai galėtų paveikti kreditorių veiksmus, kartu ir bankroto bylos eigą. Taigi, darytina išvada, kad į sąvoką „informacija, susijusi su bankroto bylos eiga“ įeina ne tik procesiniai dokumentai, priimti bankroto byloje, bet ir kita informacija, susijusi su bankrotu. Kita vertus, negalima teigti, jog sąvoką „informacija, susijusi su bankroto bylos eiga“ reikia suprasti pernelyg plačiai. Tam tikros informacijos dėl jos specifinio pobūdžio pateikti negalima, pavyzdžiui, komercinės ar profesinės paslapties“. LAT 2011-12-09 nutartyje (bylos Nr. 3K-3-488/2011) taip pat konstatuota, kad vadovaujantis ĮBĮ 23 str. 11 p. nuostatomis, kreditorių susirinkimas turi nustatyti tvarką, kuria vadovaujantis teikiama informacija apie įmonės bankroto bylos eigą. Ten pat išaiškinta, kad kreditoriams pareikalavus pateikti reikiama informaciją, o administratoriui atsisakius ją suteikti, kreditoriai savo teises gali ginti teismine tvarka. Teisės klausimus, susijusius su reikalavimais, kurie keliami prašymams pateikti informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą, yra išnagrinėti LAT 2011-12-09 nutartyje (bylos Nr. 3K-3490/2011). Šioje nutartyje LAT konstatavo, kad prašymas pateikti informaciją turi būti apibrėžtas, konkretus taip pat jis turi būti „formuluojamas nurodant prašomos suteikti informacijos pobūdį, dominančių duomenų kriterijus ar laikotarpį ir pan., dar ir dėl to, kad būtų įmanoma jį įvykdyti“. LAT 2011-12-09 nutartyje (bylos Nr. 3K-3490/2011) išaiškinta, kad administratorius turi teisę atmesti prašymą, jei prašymas neatitinka nustatytų reikalavimų, ir toks atmetimas bus pagrįstas, nes negalima reikalauti to, kas neįmanoma.

Departamentas dažnai gauna skundų, kuriuose nurodoma, kad administratorius nevykdo pareigos teikti informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą arba vykdo ją netinkamai. Administratoriaus pareigos teikti informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą tinkamo vykdymo vertinimą apsunkina tai, kad skirtingų įmonių kreditorių susirinkimai patvirtina skirtingas informacijos apie įmonės bankroto bylos eigą teikimo tvarkas. Kreditorių prašymai dėl informacijos suteikimo ne visuomet buvo konkretūs: prašyta informacijos apie visas įmonės sudarytas sutartis, galimybes susipažinti su įmonės buhalteriniais dokumentais arba informacijos, kuri gali būti priskirtina komercinei, profesinei paslaptčiai. Nesant teisės aktuose aiškių kriterijų, kokią

informaciją turi teisę gauti kreditoriai, kokia tvarka ir kiek konkretus turi būti jų prašymas, administratoriai minėtos pareigos tinkamą vykdymą interpretuoja skirtingai.

Paminėtina, kad ĮBĮ 23 str. 11 p. suteikia teisę kreditorių susirinkimui nustatyti, kokia tvarka informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą iš administratoriaus gauna tiek kreditoriai, tiek įmonės savininkas (savininkai). Įgyvendindami šią teisę, kreditorių susirinkimai dažnai nenumato, kokia tvarka įmonės savininkas (savininkai) gauna informaciją apie įmonės bankroto bylos eigą, todėl tampa neaišku pagal kokius kriterijus spręsti, ar administratorius sudarė galimybę įmonės savininkui (savininkams) realizuoti jam suteiktą teisę.

Dėl efektyvumo principo laikymosi

Vienas iš bankroto proceso tikslų yra kiek įmanoma operatyvesnis bankroto procedūrų vykdymas ir užbaigimas, nes to reikalauja viešasis interesas, kuris tokio pobūdžio santykiuose laikytinas prioritetiniu. Kaip viena iš priemonių realizuoti operatyvumo principą, yra imperatyvių terminų bankroto procese nustatymas. Departamentas pažymi, jog dažnai gaudavo tiek privačių asmenų, tiek valstybės institucijų prašymų, kuriuose buvo keliamas klausimas dėl administratoriaus galimai vilkinamo bankroto proceso. Be ĮBĮ 11 str. 3 d. 10 p., ĮBĮ 22 str. 1 d. GFĮ 6 str.2 d. terminų pažeidimo, įmonės bankroto procedūrų vilkinimas pasireiškėdavo nepagrįstai ilgai neatliekant įmonės bankroto procedūrų, pavyzdžiui nešaukiant kreditorių susirinkimo, kuris spręstų įmonės turto pardavimo, perdavimo kreditoriams ar nurašymo klausimus, nevykdant kreditorių susirinkimo nutarimo sušaukti kitą kreditorių susirinkimą, kuriame būtų svarstomi su įmonės bankroto procesu susiję klausimai, nes kreditorių susirinkimas nenustatė datos, kada turi būti sušauktas šis kreditorių susirinkimas.

Viena iš ĮBĮ nuostatų, nukreipta į tikslą kuo operatyviau baigti įmonės bankroto procesą, yra įtvirtinta ĮBĮ 33 str. 7 d., kurioje nurodyta „jeigu per 24 mėnesius nuo teismo nutarties pripažinti įmonę bankrutavusia įsiteisėjimo dienos lieka neparduoto ir kreditoriams neperduoto bankrutavusios įmonės turto ir kreditorių nepatenkintų reikalavimų, šis turtas, kaip neturintis rinkos vertės, kreditorių, kurių reikalavimams tenkinti neužteko lėšų, sprendimu turi būti nurašytas. Nurašytas bankrutavusios įmonės turtas (išskyrus nekilnojamąjį turtą) ne vėliau kaip per 30 dienų nuo jo nurašymo dienos turi būti panaudojamas arba sunaikinamas kreditorių nustatyta tvarka. Per nurodytą terminą savivaldybė privalo perimti šį turtą. Kreditorių susirinkimo prašymu šioje dalyje nurodytą 24 mėnesių terminą teismas gali pratęsti“. Iš šios nuostatos išplaukia, jog paprastai įmonės bankroto procedūras administratorius turi baigti ir sprendimas dėl įmonės pabaigos turi būti priimtas ne vėliau kaip per 24 mėnesius nuo įmonės likvidavimo pradžios, jei negaunamas kreditorių susirinkimo prašymas minėtą terminą pratęsti. Atliekant neplaninius patikrinimus, nustatyta atvejų,

kuomet įmonės bankroto procedūros būdavo vykdomos (vyko teisminiai ginčai, buvo sprendžiami turto pardavimo klausimai), tačiau nei administratorius, nei kreditoriai neinicijuodavo kreditorių susirinkimo sušaukimo, kuris spręstų kreipimosi į teismą pratęsti likvidavimo procedūros terminą klausimą.

Įsiteisėjus teismo sprendimui dėl įmonės pabaigos, laikoma, kad įmonės bankroto procedūros yra baigtos, o administratorius, vadovaujantis ĮBĮ 32 str. 5 d., turi pareigą ne vėliau kaip per 5 darbo dienas nuo teismo sprendimo dėl įmonės pabaigos įsiteisėjimo dienos arba nuo kreditorių susirinkimo sprendimo dėl įmonės pabaigos priėmimo dienos pateikti prašymą juridinių asmenų registruui išregistruoti likviduotą dėl bankroto įmonę. Praktikoje yra pasitaikęs atvejis, kuomet paaiškėjo, kad nors jau priimtas sprendimas dėl įmonės pabaigos, bet įmonė vis dar turėjo turto (reikalavimo teisę), todėl administratorius nevykdė ĮBĮ 32 str. 5 d. reikalavimo ir siekė atnaujinti įmonės bankroto bylą, nors vadovaujantis Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso (Žin., 2002, Nr. 36-1340) 366 str. 3 d., prašymas atnaujinti procesą yra negalimas dėl įsiteisėjusių teismo sprendimų bankroto bylose. Paminėtina, kad tokiu atveju teisės aktuose nėra nustatyta, kaip turėtų būti realizuojamas atsiradęs įmonės turtas.

Dėl darbuotojų atleidimo, iškėlus įmonei bankroto bylą

ĮBĮ 19 str. 1 d. nustato administratoriaus pareigą per 3 darbo dienas nuo teismo nutarties iškelti įmonei bankroto bylą įsiteisėjimo raštu įspėti įmonės darbuotojus apie būsimą darbo sutarties nutraukimą ir po 15 darbo dienų nuo tokio įspėjimo nutraukti su jais darbo sutartis. ĮBĮ 10 str. 7 d. 2 p. numato, kad įsiteisėjus teismo nutarčiai iškelti bankroto bylą, administratorius, įspėjęs raštu prieš 15 dienų, nutraukia darbo arba civilines sutartis su įmonės valdybos nariais ir vadovu. Praktikoje administratoriai minėtas nuostatas dažnai painioja ir tiek įmonės darbuotojus, tiek valdymo organų narius atleidžia taikydami tą pačią procedūrą. Taip pat susiduriama su problema raštu informuoti įmonės darbuotojus apie darbo sutarčių nutraukimą per 3 darbo dienas nuo teismo nutarties iškelti įmonei bankroto bylą įsiteisėjimo dienos. Minėtą problemą sąlygoja tai, kad dažniausiai įmonė jau nebevykdo veiklos ir darbuotojų darbo vietose nebebūna, įmonės valdymo organai dar nebūna perdavę įmonės dokumentų arba dokumentai būna netvarkingi, kas pareikalauja papildomų laiko sąnaudų nustatyti darbuotojų adresus ir išsiųsti jiems pranešimus.

Dėl pakartotinio kreditorių susirinkimo sušaukimo

ĮBĮ 24 str. 1 d. nustato, kad kreditorių susirinkimo nutarimas laikomas priimtu, kai už jį atvirai balsavo kreditoriai, kurių teismo patvirtintų reikalavimų suma vertine išraiška sudaro daugiau kaip pusę visų kreditorių patvirtintų reikalavimų sumos. Atsižvelgiant į minėtą ĮBĮ

nuostatą, kreditorių balsai skaičiuojami ne nuo susirinkime dalyvaujančių kreditorių reikalavimų sumos, bet nuo visų įmonės kreditorių reikalavimų sumos (išskyrus balsavimą pakartotiniame susirinkime). Jeigu į kreditorių susirinkimą susirinko kreditoriai, kurių bendra reikalavimų suma sudaro mažiau kaip pusę visų kreditorių reikalavimų sumos, toks susirinkimas nei vieno nutarimo negalės priimti. Susirinkime nutarimui priimti nepakakus balsų, administratorius turi pareigą per 15 dienų sušaukti pakartotinį kreditorių susirinkimą. Pakartotinis susirinkimas turi teisę priimti nutarimus tik pagal ankstesniojo susirinkimo darbotvarkę, išskyrus nutarimus dėl įmonės bankroto proceso ne teismo tvarka ir dėl taikos sutarties. Pakartotiniame kreditorių susirinkime nutarimas laikomas priimtu, kai už jį atvirai balsavo kreditoriai, kurių teismo patvirtintų reikalavimų suma vertine išraiška sudaro daugiau kaip pusę visų susirinkime dalyvaujančių kreditorių patvirtintų reikalavimų sumos (ĮBĮ 24 str. 2, 3 d.).

Aukščiau išdėstyta pakartotinio kreditorių susirinkimo instituto aiškinimo praktika taip pat buvo suformuota ir teismų praktikoje, pavyzdžiui Lietuvos apeliacinio teismo 2008-02-02 nutartis civilinėje byloje Nr. 2A-162/2008. Tačiau šiuo metu teismų praktika dėl pakartotinio kreditorių susirinkimo instituto aiškinimo tapo nevienareikšmė, pavyzdžiui Lietuvos apeliacinio teismo 2011-08-18 nutartyje civilinėje byloje Nr. 2-1986/2011 nurodoma: „<..> *pakartotinis kreditorių susirinkimas šaukiamas tuomet, kai pirmojo susirinkimo metu nepakanka bankrutuojančios (bankrutavusios) įmonės kreditorių, kurių teismo patvirtintų reikalavimų suma vertine išraiška sudaro daugiau kaip pusę visų kreditorių patvirtintų reikalavimų sumos, balsų daugumos patvirtinti arba atmesti pateiktą pasiūlymą. Todėl nagrinėjamu atveju kreditorių susirinkimo metu nepriėmus sprendimo darbotvarkės klausimu, nesurinkus įstatyme nustatyto balsų skaičiaus, atsakovo BAB „Linų audiniai“ bankroto administratorius nepažeidė įstatymo, sušaukdamas pakartotinį kreditorių susirinkimą (ĮBĮ 24 str. 2 d.)*“. Dėl pakartotinio kreditorių susirinkimo instituto taip pat buvo pasisakęs ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas 2011-12-27 nutartyje administracinėje byloje Nr. A-525-3338-11 bei konstatavo, kad teismų praktikoje egzistuoja skirtingas ĮBĮ 24 str. 2 d. nuostatos aiškinimas.

Esant aukščiau išdėstyta teismų praktikai, administratoriai ĮBĮ 24 str. 2 d. nuostatą taiko skirtingai.

Dėl kreditorių reikalavimų tenkinimo

ĮBĮ 11 str. 3 d. 14 p. nustatyta, kad administratorius gina visų kreditorių teises ir interesus. ĮBĮ 35 str. 6 d. nustato: „Kiekviename etape kiekvienos paskesnės eilės kreditorių reikalavimai tenkinami po to, kai visiškai patenkinti atitinkamo etapo pirmesnės eilės kreditorių reikalavimai. Jeigu neužtenka lėšų visiems vieno etapo vienos eilės reikalavimams visiškai patenkinti, šie

reikalavimai tenkinami proporcingai pagal priklausančią kiekvienam kreditoriui sumą. Jeigu tenkinant pirmąją eilę tenkinamus kreditorių reikalavimus teisės aktų nustatyta tvarka iš Garantinio fondo ar Žemės ūkio ministerijos lėšų buvo neišlaikytas šioje dalyje nurodytas reikalavimų tenkinimo proporcingumo principas, tai tenkinant iš įmonės lėšų likusius nepatenkintus šių kreditorių reikalavimus turi būti išlyginami atsiradę proporcingumo neatitikimai“. Atitinkamai negalima praktika, kai administratorius nustato kelių eilių pirmos eilės kreditorių reikalavimų tenkinimą, sudarydamas galimybę vieniems kreditoriams greičiau atgauti jiems priklausančias sumas, o kitos dalies kreditorių reikalavimų tenkinimą susiedamas su tam tikromis sąlygomis, pavyzdžiui padengti kreditorių reikalavimus, kai bus parduotas įmonės turtas.

Dėl įmonės sandorių ginčijimo

ĮBĮ 11 str. 8 d. nustatytas reikalavimas administratoriui patikrinti bankrutuojančios įmonės sandorius, sudarytus per ne mažesnę kaip 36 mėnesių laikotarpį iki bankroto bylos iškėlimo dienos, ir pareikšti ieškinius teisme pagal bankrutuojančios įmonės buveinės vietą dėl sandorių, priešingų įmonės veiklos tikslams ir (arba) galėjusių turėti įtakos tam, kad įmonė negali atsiskaityti su kreditoriais, pripažinimo negaliojančiais, taip pat dėl tyčinio bankroto nustatymo. Kodekso 8 p. nustatyta, jog administratorius, atlikdamas procedūras, turi siekti, kad jo veikla atitiktų bankrutuojančios, bankrutavusios įmonės ir jos kreditorių interesus. Minėti reikalavimai neatsiejami nuo ĮBĮ 11 str. 3 d. 14 p. įtvirtintos pareigos ginti visų kreditorių, taip pat bankrutuojančios įmonės teises ir interesus, organizuoti ir atlikti būtinus bankroto proceso darbus.

Departamentas gauna asmenų skundus, kuriuose teigiama, kad administratorius netinkamai vykdo aukščiau išdėstytas teisės aktų nuostatas, pavyzdžiui administratorius neginčija tam tikrų įmonės sandorių, ar, pareiškėjų nuomone, nepagrįstai inicijuoja teisinius ginčus, kurie tik didina įmonės administravimo išlaidas. Taip pat pasitaiko atvejų, kai kreditorių susirinkimas priima nutarimus, kad administratorius ginčytų tam tikrus sandorius arba atvirksčiai – atsisakytų ieškinių, pareikštų įmonės naudai.

Pažymėtina, kad ĮBĮ nėra nuostatų suteikiančių teisę kreditorių susirinkimui duoti pavedimus administratoriui dėl sandorių ginčijimo. Tarp administratorių ir kreditorių nuolatos kyla nesutarimai dėl tinkamo ĮBĮ 11 str. 8 d. nuostatos vykdymo.

II. KONSULTAVIMAS

Administratorių veiklos priežiūra, be kita ko, apima administratorių konsultavimą. Vykdydamas šią funkciją, Departamentas teikė konsultacijas pagal administratorių žodinius, raštiškus paklausimus bei atsižvelgdamas į stebėsenos metu identifikuotas problemas, savo iniciatyva skelbė metodinę informaciją Departamento interneto svetainėje.

Departamento interneto svetainėje paskelbti 7 metodiniai dokumentai administratoriams:

- 2 pavyzdinės dokumentų formos;
- 2 teisės aktų išaiškinimai (rekomendacijos);
- 2011 m. vykdytos administratorių veiklos kontrolės apibendrinimas;
- 2012 m. I pusmečio teismų praktikos įmonių bankroto klausimais apibendrinimas;
- Įmonės bankroto proceso aiškinamoji medžiaga (glaustas įmonės bankroto proceso aprašymas kartu pateikiant schematinį pavaizdavimą).

Viešai paskelbta informacija:

Departamento atliktos administratorių veiklos kontrolės 2011 m. apibendrinimas

Departamentas, atsižvelgdamas į VAĮ 36² str. įtvirtintą ūkio subjektų veiklos priežiūros viešumo principą, savo interneto svetainėje paskelbė informaciją apie 2011 m. vykdytos administratorių veiklos kontrolės rezultatus.

Apibendrinimą galima rasti čia <http://www.bankrotodep.lt/Doc/metodine20.pdf>.

Dėl kreditorių susirinkimo protokolo pasirašymo

Departamentas, atsižvelgdamas į tai, kad praktikoje pasitaiko atveju, jog kreditorių susirinkimo protokolą pasirašo tik administratorius, paskelbė atitinkamą išaiškinimą.

Išaiškinimą galima rasti čia <http://www.bankrotodep.lt/Doc/metodine21.pdf>.

Dėl pareigos šaukti kreditorių susirinkimus įgyvendinimo įmonės likvidavimo procedūros metu

Departamentas, vykdydamas administratorių veiklos stebėseną, atliko įmonių, kurių likvidavimo procedūra trunka 4 m. ir ilgiau, bankroto procesų trukmės analizę ir paskelbė atitinkamas rekomendacijas.

Rekomendacijas galima rasti čia <http://www.bankrotodep.lt/Doc/metodine22.pdf>.

Dėl pavyzdinės informacijos apie įmonės bankroto bylos eigą teikimo tvarkos

Departamentas parengė ir paskelbė pavyzdinę informacijos apie įmonės bankroto bylos eigą teikimo tvarką.

Šią tvarką galima rasti čia <http://www.bankrotodep.lt/Doc/metodine23.pdf>.

Dėl teismų praktikos įmonių bankroto klausimais

Departamentas apibendrina ir paskelbė 2012 m. I pusmečio teismų praktiką įmonių bankroto klausimais.

Apibendrinimą galima rasti čia http://www.bankrotodep.lt/Doc/metodine_26.pdf.

Dėl pranešimo apie iškeltą bankroto bylą formos pavyzdžio

Departamentas parengė ir paskelbė pavyzdinę pranešimo apie iškeltą įmonei bankroto bylą formą.

Formą galima rasti čia http://www.bankrotodep.lt/Doc/metodine_nauja.pdf.

Dėl bankroto proceso aiškinamosios medžiagos

Departamentas parengė įmonės bankroto proceso aiškinamąją medžiagą, kuri yra skirta kaip pagalbinė priemonė kreditoriams, įmonių, kurioms ketinama kelti ar jau yra iškeltos bankroto bylos, vadovams, savininkams, administratoriams taip pat kitiems asmenims, kurie susiduria ar domisi įmonių bankroto procedūromis.

Medžiagą galima rasti čia <http://www.bankrotodep.lt/Bankrotas.php?Tipas=5>.

Teiktos konsultacijos pagal administratorių individualius paklausimus

Departamentas gauna tiek žodinius, tiek raštiškus administratorių prašymus suteikti konsultacijas dėl įmonių bankroto procesus reglamentuojančių teisės aktų. Žemiau pateikiami pagrindinių konsultacijų klausimai.

Dėl depozitinių sąskaitų

Bankrutavus akcinei bendrovei bankas SNORAS, Departamentas gavo prašymų paaiškinti lėšų, esančių šio banko depozitinėse sąskaitose, statusą, t.y. kam priklauso pastarųjų nuosavybės teisė.

Dėl administratoriaus pareigos sudaryti ir teikti metines finansines ataskaitas (balansą ir pelno (nuostolių) ataskaitą)

ĮBĮ 11 str. 3 d. 16 p. nustatyta administratoriaus pareiga teikti metines finansines ataskaitas (balansą ir pelno (nuostolių) ataskaitą). ĮBĮ 23 str. 5 p. numato kreditorių susirinkimo kompetenciją tvirtinti įmonės bankroto proceso metu sudarytas metines finansines ataskaitas (balansą ir pelno (nuostolių) ataskaitą). Administratoriai nurodo, kad praktikoje ne visada gali pateikti finansines ataskaitas, nes įmonių buhalteriniai dokumentai būna netvarkingi, neišsamūs ir tai apsunkina minėtos pareigos vykdymą bei didina įmonės administravimo išlaidas bei teiraujasi, kaip tokiais atvejais pateikti metines finansines ataskaitas (balansą ir pelno (nuostolių) ataskaitą).

Dėl sutarčių vykdymo iškelus įmonei bankroto bylą

ĮBĮ 10 str. 7 d. 4 p. nurodyta, jeigu per 30 dienų nuo teismo nutarties iškelti bankroto bylą įsiteisėjimo dienos administratorius pranešė suinteresuotiems asmenims, kad įmonės sudarytų sutarčių, kurių vykdymo terminas dar nepasibaigė, nevykdys, šios sutartys laikomos pasibaigusiomis, o dėl šios priežasties atsiradę reikalavimai yra tenkinami ĮBĮ 35 str. nustatyta tvarka. Praktikoje administratoriams kyla neaiškumų, ar galima vykdyti konkrečias sutartis, įsiteisėjus teismo nutarčiai iškelti įmonei bankroto bylą.

Dėl atsiskaitymo su kreditoriais

Asmens kreditorinis reikalavimas bankrutuojančiai/ bankrutavusiai įmonei negali būti tenkinamas iš įmonės lėšų, jeigu teismas įsiteisėjusia nutartimi nėra įtraukęs šio asmens ir jo finansinio reikalavimo į įmonės kreditorių ir jų reikalavimų sąrašą. Praktikoje, dažnai pasitaiko situacijų, kai iškelus bankroto bylą įmonei ir teismui patvirtinus pradinius kreditorių reikalavimus, atsiranda naujos aplinkybės ar asmenys, turintys finansinio reikalavimo teisę į įmonę, tačiau pavėlavę teismo nustatytu terminu pateikti įmonės administratoriui savo reikalavimus, dėl kurių kreditorių ir jų finansinių reikalavimų sąrašas teismo turi būti tikslinamas. Kai kurių kreditorių reikalavimų tvirtinimo klausimas užtrunka dėl to, kad kiti bankroto proceso dalyviai ginčija kreditoriaus reikalavimo pagrįstumą. Tokiais atvejais, administratoriams buvo neaišku, kokioje įmonės bankroto proceso stadijoje galima pradėti atsiskaitymus su kreditoriais, kurių reikalavimai jau yra patvirtinti įsiteisėjusia teismo nutartimi.

III. PASIŪLYMAI DĖL TEISINIO REGLAMENTAVIMO TOBULINIMO

Departamentas, vykdydamas administratorių veiklos priežiūrą, vadovaudamasis Valstybės institucijų įgaliotų asmenų atstovavimo įmonių bankroto ir restruktūrizavimo procesuose tvarkos aprašo, patvirtinto Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2001-07-03 nutarimu Nr. 831 (Žin., 2001, Nr. 58-2090), 36 p., išnagrinėjo valstybės institucijų (bankrutuojančių, bankrutavusių įmonių kreditorių) pateiktas išvadas bei pasiūlymus ir pateikė apibendrintą informaciją Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai dėl minėtų institucijų siūlymų tobulinti įmonių bankroto procesus reglamentuojančius teisės aktus. Departamentas, identifikavęs bankroto procesus reglamentuojančių teisės aktų problemas, vadovaujantis Bankroto administratorių veiklos priežiūros taisyklių 52.4 p., teikė Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai siūlymus dėl pastarųjų pakeitimo.

Valstybės institucijų (bankrutuojančių, bankrutavusių įmonių kreditorių) iškeltos problemos:

1. Pažeidinėjami mažiausių kreditorių ir darbuotojų interesai, nes dažnai įmonių, kurioms iškeltos bankroto bylos, kreditorių susirinkimų, kreditorių komitetų posėdžiai rengiami ne pagal šios įmonės, bet pagal administratoriaus buveinės vietą;
2. Dėl administratorių vienu metu per daug administruojamų įmonių bankroto proceso trukmė ilgėja, padidėja administravimo išlaidos.

Departamento pasiūlymai pateikti Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai:

Siūlymo data	Siūlymo esmė
2012-01-05	Pateiktas siūlymas Administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės privalomojo draudimo taisyklėse, patvirtintose Lietuvos Respublikos ūkio ministro 2008-12-09 įsakymu Nr. 4-637 įtvirtinti nuostatą, įpareigojančią draudikus duomenis apie administratoriaus profesinės civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą (administratoriaus vardas, pavardė (juridinio asmens pavadinimas), draudikas, draudimo laikotarpis, draudimo suma) Departamentui teikti automatizuotu būdu.
2012-02-01	Pateikti pasiūlymai dėl Lietuvos Respublikos įmonių bankroto įstatymo 1, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 18, 21, 23, 26, 33, 35, 36, 37 straipsnių pakeitimo ir papildymo, įstatymo papildymo 11 ¹ straipsniu ir trečiuoju ¹ skirsniu įstatymo Nr. XI-186 įgyvendinimų teisės aktų parengimo (kandidatūrų derinimas, kvalifikacijos tobulinimas).

2012-02-14	Pateikta pozicija dėl bankroto administratoriaus skyrimo automatinėmis priemonėmis.
2012-02-20	Pateikta informacija apie užsitęsusių įmonių bankroto procesus bei pasiūlyta spręsti įmonių, neturinčių turto, bankroto proceso apmokėjimo klausimą.
2012-05-04	Pateikti siūlymai dėl supaprastinto įmonės bankroto proceso termino pratęsimo kriterijų nustatymo.
2012-06-08	Pateikti siūlymai dėl Bankroto administratoriaus pažymėjimo ir bankroto administratoriaus padėjėjo pažymėjimo išdavimo ir įmonių bankroto administravimo paslaugas teikiančių asmenų sąrašo sudarymo taisyklių (administracinės naštos asmenims mažinimo, procedūrų supaprastinimo).
2012-08-01	Pateikti siūlymai dėl įgalioto asmens sąvokos neapibrėžtumo. Taip pat pasiūlyta svarstyti galimybę suvienodinti reikalavimus asmenims, siekiantiems įgyti teisę teikti įmonių bankroto, restruktūrizavimo administravimo paslaugas.
2012-08-21	Pateikti siūlymai dėl tikslių administratoriaus darbo vietos kriterijų nustatymo.
2012-09-27	Pateikti pasiūlymai dėl ĮBĮ pakeitimo (ryšium su Lietuvos Respublikos teisėkūros įstatymo priėmimu), įgaliojant Departamentą duomenis apie įmonių bankroto procesą skelbti tik Departamento interneto svetainėje (atsisakant skelbimo leidinio „Valstybės žinios“ priede „Informaciniai pranešimai“).

Departamentas, atsižvelgdamas į pastaruoju metu gautą informaciją iš teismų dėl administratorių darbo organizavimo, papildė 2012-08-01 siūlymą.

CK 2.82 str. 2 d. nustatyta, kad „Kiekvienas juridinis asmuo turi turėti vienasmenį ar kolegialų valdymo organą ir dalyvių susirinkimą <...>“. Praktikoje administratorių juridinių asmenų teisinė forma dažniausiai yra uždaroji akcinė bendrovė, todėl šios bendrovės steigimą, valdymą, veiklą, reorganizavimą, pertvarkymą, atskyrimą ir kitus aspektus reglamentuoja Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymas (Žin., 2000, Nr. 64-1914, Nr. 68; 2003, Nr. 123-5574) (toliau – ABI). Vadovaujantis ABI 19 str. 1 d., uždaroji akcinė bendrovė arba akcinė bendrovė (toliau – bendrovė) „turi turėti visuotinį akcininkų susirinkimą ir vienasmenį valdymo organą – bendrovės vadovą“. Taigi ABI tiesiogiai įtvirtinta, kad negalima atsisakyti bendrovės vienasmenio valdymo organo. Iš tokio teisinio reglamentavimo seka, kad bendrovė privalo turėti bent dalyvių susirinkimą ir vienasmenį valdymo organą. Vadovaujantis ĮBĮ 11² str. 4 d. ir ĮBĮ 11⁶ str. 5 d. 5 p. nuostatomis, juridinio asmens, teikiančio įmonių bankroto administravimo paslaugas, vadovas privalo būti įrašytas į Asmenų, teikiančių įmonių bankroto administravimo paslaugas, sąrašą (toliau – Sąrašas), t. y. vadovas turi turėti teisę teikti įmonių bankroto administravimo paslaugas.

Departamento nuomone, administratoriaus vadovo, įrašyto į Sąrašą, laikino nedarbingumo, atostogų ar kitais atvejais, kai administratoriaus vadovas negali eiti administratoriaus vadovo pareigų, o su juo sudaryta darbo sutartis nėra pasibaigusi, laikinai einančiu administratoriaus vadovo pareigas asmeniu turėtų būti paskirtas kitas fizinis asmuo, įrašytas į Sąrašą, t. y. kitas fizinis asmuo administratorius. Vis dėlto šiuo metu galiojančioje ĮBĮ redakcijoje nėra aiškios nuostatos, jog nurodytu laikotarpiu laikinai administratoriaus vadovo pareigas einančiu asmeniu privaloma paskirti tik tokį fizinį asmenį, kuris yra įrašytas į Sąrašą. ĮBĮ 11² str. 4 d. nustatyta tik tai, jog juridinio asmens, siekiančio teikti įmonių bankroto administravimo paslaugas, vadovas privalo turėti teisę teikti įmonių bankroto administravimo paslaugas.

Vadovaujantis ABĮ 37 str. 6 d., apie bendrovės vadovo pasikeitimą, bendrovės vadovą išrinkusio bendrovės organo įgaliotas asmuo ne vėliau kaip per 5 dienas privalo pranešti juridinių asmenų registro tvarkytojui. Vadovaujantis ABĮ 37 str. 6 d., bendrovės vadovo pasikeitimu laikoma bendrovės vadovo išrinkimas, atšaukimas, taip pat darbo sutarties su juo pasibaigimas kitais pagrindais. Departamento nuomone, bendrovės vadovo laikinas nedarbingumas, atostogos ar kiti atvejai, kai bendrovės vadovas negali eiti vadovo pareigų, nors su juo sudaryta darbo sutartis nėra pasibaigusi, nelaikytini bendrovės vadovo pasikeitimu, ABĮ 37 str. 6 d. nuostatos prasme. Dėl šių priežasčių darytina išvada, kad apie tai, jog administratoriaus vadovas, įrašytas į Sąrašą, yra laikinai nedarbingas, jam suteiktos atostogos ar kiti atvejai, kai administratoriaus vadovas, su juo sudarytos darbo sutarties galiojimo metu, negali eiti administratoriaus vadovo pareigų, apie tai nereikia pranešti juridinių asmenų registro tvarkytojui ir tai nėra laikytina administratoriaus vadovo pasikeitimu. Dėl šių priežasčių ir vadovaujantis ABĮ, laikytina, kad, esant tokiai situacijai, administratoriaus vadovas nėra pasikeitęs. Pagal šiuo metu galiojančią ĮBĮ redakciją, esant minėtai padėčiai, kai nors administratoriaus vadovas, kuris yra įrašytas į Sąrašą, laikinai negali eiti savo pareigų, o su juo sudaryta darbo sutartis nėra nutraukta, nepriklausomai nuo to, koks asmuo yra paskirtas laikinai administratoriaus direktoriaus pareigas einančiu asmeniu, administratorius turi vadovą, kuris yra įrašytas į Sąrašą. Atitinkamai Departamentas laikosi nuomonė, jog ĮBĮ 11² str. 4 d. turėtų būti tikslinama nustatant, jog administratoriaus vadovo, įrašyto į Sąrašą, laikino nedarbingumo, atostogų ar kitais atvejais, kai administratoriaus vadovas negali eiti administratoriaus vadovo pareigų, o su juo sudaryta darbo sutartis nėra pasibaigusi, laikinai einančiu administratoriaus vadovo pareigas asmeniu privalo būti paskirtas kitas fizinis asmuo, įrašytas į Sąrašą, t. y. kitas fizinis asmuo administratorius.

Departamentas, vykdydamas administratorių veiklos priežiūrą, identifikuoja sritis, kuriose administratoriai pažeidžia teisės aktų reikalavimus. Nustačius teisės aktų pažeidimus, siekiama suteikti administratoriams metodinę pagalbą: paskelbiamos viešos konsultacijos, parengiamos pavyzdinės dokumentų formos taip pat, esant poreikiui, teikiami siūlymai Lietuvos Respublikos ūkio ministerijai dėl teisinio reglamentavimo pakeitimų. Minėtomis priemonėmis siekiama suvienodinti administratorių darbo praktiką, mažinti pastarųjų patiriamą administracinę naštą bei daromų pažeidimų skaičių. Įvertinus 2012 m. administratorių veiklos priežiūros rezultatus, pastebima tam tikrų pažeidimų mažėjimo tendencija, pavyzdžiui skunduose rečiau keliamas klausimas dėl ĮBĮ 11 str. 3 d. 10 p., ĮBĮ 22 str. 2 d. nuostatų pažeidimo, stebėsenos metu nustatoma mažiau ĮBĮ 11 str. 3 d. 12p., GFĮ 6 str. 2 d. pažeidimų.